

СЕНДОВ – „МЪХЪТ И ДЕМОКРАЦИЯТА”

„У нас мъхът не е нещо, на което се обръща внимание, дори често е нежелан гост. Но в Япония мъховете са на особена почит. Дори шестте кратки строфи на древния японски химн са пожелание за дълголетие на Императора и пожелание към мъха да расте все по-дебел и по-дебел върху камъка... Мъхът изглежда добре, когато за него наистина се полагат грижи. Той трябва да се плеви редовно от бурени, да се почиства от паднали върху него листа и когато е необходимо, да се полива с вода... Защо да не си мисля, че мъхът е демокрацията, а бурените в него са корупцията. За да спасим демокрацията, трябва постоянно да я чистим от корупцията... Самата същност на демокрацията допуска възможност за корупция. Но няма нищо страшно, мъхът може да се плеви... Характерна особеност на мъха, която го отличава от другите растения е, че той няма корени. Тогава как да се посади? В книгите пише, мъхът не се седи, а се поканва. Като се създадат благоприятни условия, мъхът сам си идва и започва да расте. При това идва такъв мъх, за който мястото е най-подходящо. Разбира се, трябва да се поддържа влага. Като че ли влагата за мъха е като свободата за демокрацията. Без влага мъхът съхне, но не умира. Подобно нещо има и с демокрацията. Важното е да има свобода, но не и свободия.